

ÇUVALDIZLAR KENDİMIZE!..

Erol KÖKTÜRK

Bir gün işyerinizde otururken ya da çalışırken, şu ya da bu yolla bir **MAYA Bülten** geçer elinize... Nasıl bir duyguya kapılırsınız? Sahi bu Bülten elinize geçtiğinde ne yapmıştınız? Okumaya başlamadan bunu bir düşünseniz... Ve bir adım öteye, bunları yazsanız...

Neden bu Bülten size ulaşma konusunda bu kadar istekli dersiniz... Kaldı ki son derece mütevazı bir yayın organı olan MAYA ne yapmak istiyor? Daha doğrusu, MAYA bir şey yapmak istiyor mu? İstemeli mi? MAYA bugüne kadarki içeriğiyle bir amaç ortaya koyabilmekte midir? Siz MAYA'nın bu durumundan hoşnut musunuz? Yoksa **keşke** sözcüğünü okumalarınız sırasında sıkça mı kullanıyorsunuz?

Bildiğim kadarıyla, MAYA 6. sayısında 500 tiraja ulaştı. Ama okur sayısının 1500 olduğu kestiriliyor. Bu sayının artacağı kesin... MAYA daha fazla basmayı gerektirecek bir ilgi görüyor... Bunun emeği geçenleri heyecanlandırıldığını görüyorum.

Bu nedenle ki, **özgürlük** konusunda bir yazı yazmayı düşünürken, MAYA okurlarıyla, Mayacılarla, Maya Dostlarıyla bir sohbet yazısı yazmaya karar verdim.

Ülkemizde bir şeyler değil çok şeyler ters gitmeye başladı... Yaşar KEMAL'in bundan sonraki konuşmalarına neredeyse ambargo konuluyor... Yargıtay 8. Ceza Dairesi Başkanı Naci ÜNVER'in, "**yazarlar ve düşünürler yönetimlerin istekleri doğrultusunda düşünmek, yazmak ya da söylemler üretmek zorunda değildirler. Aksine aykırı düşünceleri en doğal haklarıdır,**" diye şerh düştüğü bir kararla 20 ay hapis kesinleşiyor. Şanar YURDATAPAN, bilinen nedenlerle Ankara Merkez Cezaevi'ne konuluyor. Yıldırım TÜRKER, **Dışarısı İssizlaşıyor** başlığıyla yazdığı yazısında, Şanar YURDATAPAN için, "*hiç üşenmeden, hiç yılmadan, ayrıntılarla uğraştı, en ağır işler hep onun omuzlarındaydı. Binlerce yere telefon etti, binlerce insanın kapısını çaldı, binlerce kilometre yol yaptı, binlerce mektuba imza attı, hakikatin özgürlüğüne kavuşabilmesi için insanüstü bir güçle çırpındı. Her şeyden öte bir muhalefet dilinin, bir muhalefet yordamının oluşturulmasına çalışan birkaç kişiden biri oldu. Biz hep sonradan katıldık,*" diye yazıyor...

Üzerinde derin-derin düşünülmesi gereken bir değerlendirme bu... Kendimizi sorgulamamız gereken bir çerçeve... Bugünlerde yalnızca düşünmenin yetmeyeceği, bir şeylerin yapılması gereken olaylar yaşıyoruz... Bu olayların sıcaklığında... Bizlere her gün yeni gündemlerin dayatıldığı bir dönemi yaşıyoruz. Gündemler hızla değiştiriliyor... Bu koşullarda kendi köşelerimizde rahat oturamadığımızı, en azından oturmamız gerektiğini düşünüyorum... Evet, özel dertlerimiz var; evet, işimizle ya da işyerimizle ilgili sorunlarımız var; evet, tuttuğumuz takım bizi hoşnut etmiyor; evet, özlediğimiz gibi yaşayamıyoruz; evet, demokrasi eksik-yetersiz...

Ama **evet ne yapıyoruz?** Bu soruyu hiçbir şey yapılmadığı için soruyor değilim... Fakat yapılanların, yaptıklarımın, yaptıklarımızın yeterli olmadığını düşündüğüm için soruyorum... Bugünler de geçecek... Gündelik yaşamın harala-gürelesi içinde gelecek unutuluyor çoğu kez... Sonra da geriye bakıldığında, "yılların ne kadar çabuk geçtiği" konuşuluyor... Yıllar çabuk-mabuk geçmiyor... Her yıl diğeriyle aynı hızda geçiyor... O nedenle sorulması gereken

soru, bu geçen yıllarda “**ne yaptım?**” sorusu olmalı... **Geçmişe onurla bakabilmek için** oturduğumuz yerde daha fazla hareket etmeli diye düşünüyorum...

İşte bu anlamda MAYA'ya geri dönersem, O'nu bu söylenenler anlamında bir platform olarak görmek iyi olmaz mı? İçimizdeki protest duyguları, onca törpülenmiş ve hatta örselenmiş olmalarına karşın, canlı tutmanın bir aracı değil mi MAYA? Ama bu protest duygular potansiyel olarak kalır da kinetiğe dönüşmezse neye yarar ki? İşte belki, MAYA gibi bizi biraz düşündüren, biraz sorgulayan, canlı kılan mütevazı yayınlar, daha doğrusu **yayıncıklar** bir boşluğu doldurma görevi görebilirler... Bilimsel-teknolojik devrimin bugün gelinen aşamasında, onca araca ve olanağa karşın yaşanan **iletimsizliğin** aşılmasında önemli bir işlev üstlenebilirler... MAYA bunu yapmaktadır diye düşünüyorum...

MAYA'yı elime aldığımda içimi bir ılıkılık sarıyor... Her şeyi bırakıp içine dalıyorum... Bu kadarı bile önemli değil mi? Bu duyguları paylaşabileceğim bir ağın düğüm noktalarından biri olmak beni mutlu ediyor. MAYA üzerinden 500-1000-1500 okur arasında bir ağ kurulmaktadır. Böyle demek kanımca abartılı olmaz. Ama sınırim sorun da, düşünülmesi gereken nokta burası...

Şimdi sormalıyız artık, bu yayın organı neden çıkar? Nasıl çıkar? Kaç kişinin emeğiyle hazırlanır? Elime gelinceye kadar geçen sürecin sıkıntıları nelerdir? Ara sıra neden düzenli çıkmaz? Benim bu sıkıntıları aşma konusunda bir çabam, bir katkı olabilir mi? Yoksa ben hep uç okuyucu olarak mı kalmalıyım? Bu konumumu sorgulamam gerekiyor mu?

Şu hep sözünü ettiğimiz, ama çok az gerçekleyebildiğimiz **katılım** ve **paylaşma** anlamında MAYA özelinde yapılması gerekenler, yapılabilecekler, yapabileceklerimiz konusunda, gündelik yaşamımızda birazcık zaman ayırmanın zamanı gelmedi mi?

Aslında bunları düşünürken, birey sorumluluğumuzu gerçeklemenin yolları çıkacak karşımıza... Bu anlamda yapacak onca şey, içinde yer alınması gereken onca süreç, sahip olduğumuz onca enerji çıkacak ortaya... Yeni bir güdülenme ve geleceğe yeni bir coşkuyla asılma noktasındayız... Bugüne değin gerildiğimiz yeter deyip, yeni bir sıçrama heyecanını ortaya çıkarmalıyız... Bunun için daha başka şeylerin mi olması gerekiyor?

Yoksa, bu ülkede bir şey olmaz, yapsan ne olacak, birileri uğraşıyor nasıl olsa, başımıza durduk yerde bela mı alalım v.s. türü yaklaşımların birer kaçamak olduğunu, birer sığınma noktası olduğunu artık dillendirmenin zamanıdır. MAYA'nın da katkısı olan bir coşkulanma ile kendimizdeki ve çevremizdeki karamsarlık bulutlarını dağıtmak gerekmektedir...

Bunu MAYA Dostları olarak yapmak ve gelecek için ortaya çıkmak için **daha neyi bekliyoruz ki?**